

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010384
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122010384.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.07.2022, v trestnej veci obžalovaného Y. V., pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/15/2022 zo dňa 25.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. V..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného Y. V. za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na §139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v období od 27.07.2021 do 10.11.2021 v bytovom dome v G.W. B. P. XXX, C. L. a na príľahlom pozemku v denných a v nočných hodinách, najmenej dvakrát týždenne, búchal na dvere bytu svojej matky H. V., dožadoval sa, aby ho vpustila do vnútra, kričal, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej smrťou, a potom, čo ho niekedy do bytu vpustila, jej v byte vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, a v bližšie nezistenom čase v období od augusta do októbra 2021 v záhradke pri bytovom dome v G. B. P. XXX, C. L. mal svojej matke H.Ó. V. povedať: „Boha ci, me nejob, bo ked pejdzešať roky za tebe dostanem, ale ce tak jebnem!“, čo v nej, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie za zločin porušovania domovej slobody, ktorého sa mal dopustiť v jej byte, ako aj priestupky, ktorých sa mal voči nej dopustiť, vyvolalo strach o zdravie.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr.zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, pre výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona uložené ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou. Súd prvého stupňa odkázal poškodenú H. V. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý v dôvodoch odvolania namietal, že vykonaným dokazovaním nebolo spoľahlivo a bez pochybností preukázané, že skutok, za spáchanie ktorého bola na obžalovaného podaná obžaloba, bol spáchaný a je trestným činom. Podľa vyjadrení obžalovaného, tento sa svojej matke, poškodenej, nikdy nevyhrážal. Konštatoval, že jediný priamy dôkaz - výsluch poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2022 a čítanie výpovedí poškodenej dňa 10.11.2021 a 20.01.2022, neboli vykonané zákonným spôsobom. Poukázal na to, že v žiadnom z predmetných výsluchov jeho mama spontánne v monologickej časti výsluchu nepovedala, že by jej obžalovaný mal ubližovať alebo sa jej vyhrážať tak, aby v dôsledku toho mala dôvodné obavy o svoj život alebo zdravie. Má za to, že tvrdenia

poškodenej boli len odpoveďami na sugestívne a navádzajúce otázky zo strany OČTK a súdu. Vo vzťahu k výsluchu zo dňa 10.11.2021 uviedol, že jeho matka vypovedala ohľadom skutočností, z ktorých bol obžalovaný právoplatne odsúdený vo veci sp. zn. 5T/73/2020 a aj napriek prerušeniu jej výsluchu a usmerneniu poškodenej, že táto vypovedá vo veci týrania zverenej a blízkej osoby, táto neuviedla nič, čo je predmetom skutku, z ktorého bol obžalovaný pred zmenou právnej kvalifikácie obvinený alebo z čoho je v súčasnosti obžalovaný. Uvedené má, podľa odvolateľa, podporovať aj skutočnosť, že si v predmetnom konaní uplatnila nárok na náhradu škodu, ktorá jej bola spôsobená konaním, za ktoré bol obžalovaný právoplatne odsúdený v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/73/2020. Má za to, že poškodená podala trestné oznámenie, pretože chcela, aby bol obžalovanému nariadený výkon trestu, uloženého mu v konaní pod sp. zn. 5T/73/2020 a nie z dôvodu, že by mala obavu o svoj život alebo zdravie v dôsledku jeho vyhrážania. Uviedol, že komunikácia medzi ním a jeho matkou sa niesla v duchu vzájomného pokrikovania a vulgarizmov, pričom poškodená neuviedla, žeby v dôsledku takejto komunikácie, ktorú aj sama iniciovala a bola bežným výrazovým prostriedkom medzi nimi samotnými, u nej vznikla obava o život a zdravie. Len na základe formulácie otázok, teda aktívnej činnosti vypočúvajúcich osôb, boli získané odpovede. Poukázal na výpoveď poškodenej zo dňa 20.01.2022, kde táto uviedla, že na takýto prejav je zvyknutá. Taktiež upriamil pozornosť na výsluch zo dňa 10.11.2021 a 20.01.2022, kde samotná poškodená uvádza, že obžalovaného vyhľadávala a volala k sebe domov, pričom taktiež táto uviedla, že obžalovaný sa ku nej správa dobre a pomáha jej, iba v opitosti na seba kričia, avšak nikdy sa jej obžalovaný nevyhrážal. Poukázal aj na výpoveď poškodenej na pojednávaní dňa 11.04.2022, kde poškodená na priamu otázku prokurátora, či sa jej obžalovaný vyhrážal, uviedla, že strach nemá, nakoľko v živote toho už veľa zažila. Z jej výpovede teda nevyplýva, že by malo dôjsť k vyhrážaniu takým spôsobom, ako to má na mysli Trestný zákon. Aj samotná poškodená uviedla, že užíva alkoholické nápoje a aj sa vie správať ako chlap, pričom dokáže chlapa aj zbiť, teda aj obžalovaný veľa ráz dostal facku. Na otázku sudcu, aby uviedla, kedy obžalovaný mal povedať, že dostane 50 rokov, poškodená si nepamätala, kedy k uvedenému konaniu malo dôjsť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, podľa názoru obžalovaného je zrejmé, že poškodená z obžalovaného strach nemá, a teda nemožno konštatovať, že by išlo o opakované konanie obžalovaného, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu trestného činu nebezpečného vyhrážania. Obžalovaný má za to, že súd nevzal do úvahy pri rozhodovaní správanie a postoj poškodenej, jej verbálny prejav, jej konanie voči obžalovanému, ako aj to, že aj údajne po spáchaní predmetného trestného činu mala vyhľadávať jeho osobnú prítomnosť. Na základe uvedeného mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že by sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný, ani to, že tento skutok je trestným činom, preto navrhol, aby ho odvolací súd oslobodil spod obžaloby.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd na základe včas podaného odvolania obžalovaného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o vine, ako aj súvisiaci výrok o treste, ktorý má vo výroku o vine svoj podklad, taktiež aj výrok o uložení ochranného opatrenia a výrok o náhrade škody, a zároveň aj správnosť postupu súdu prvého stupňa, ktorý vydaniu napadnutých výrokov predchádzal a dospel k nasledovným záverom.

V prvom rade k odvolacej námietke obhajoby, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola na odvolateľa podaná obžaloba, odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o vykonané dôkazy, v posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Prvostupňový súd dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom. V posudzovanej veci bolo nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal, jedná sa o pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a spáchal ho obžalovaný.

Uvedené vyplýva najmä z výsluchu poškodenej H. V., ktorá vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2022 na otázku prokurátora, aby uviedla, ako reaguje obžalovaný, keď ho poškodená nepustí do obydľia, táto vypovedala, že reaguje strašne. Vojde do bytovky, búcha po dverách, chodí popod okno, búcha po parapete a volá, že chce jesť. Taktiež uviedla, že sa ho bojí. Vypovedala, že jej syn

používa vulgárny slovník. Na otázku obhajkyne obžalovaného, či k udalostiam, ktoré opisovala, došlo aj po tom, čo bol obžalovaný odsúdený, poškodená uviedla, že áno. Taktiež na otázku obhajkyne, či poškodená zavolała obžalovaného k sebe aj po tom, čo jej povedal o tých päťdesiatich rokoch, táto uviedla, že vtedy mu utiekla z dohľadu, ale po tomto incidente ho zobrala zas domov, keď videla, že je v poriadku a rozmýšľa zdravo, ale vždy sa to skončilo tým, že musela volať policajtov. Na otázku sudcu, či ju obžalovaný niekedy udrel, odpovedala, že nie, lebo sa nedá a bráni sa. Avšak sa stalo, že sa vymachol, chytil ju za ruky, buchol ju o múr a následne buď sa zamkla alebo utiekla von, zobrala telefón a zavolała o pomoc. Podľa jej vyjadrenia sa tak dialo bežne počas hádok, keď bol opitý.

Na odstránenie rozporov boli poškodenej prečítané jej skoršie výpovede z prípravného konania, pričom táto uviedla, že všetko sa udialo tak, ako bolo prečítané a je to pravda. Odvolací súd poukazuje jednak na výpoveď svedkyne na hlavnom pojednávaní, ale aj na jej výpovede z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané, z ktorých vyplýva, že skutok sa mal stať tak, ako je popísaný v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia, pričom konanie obžalovaného, spočívajúce v búchaní obžalovaného na dvere bytu, kričaní, vulgárnom nadávaní a vyhrázaní smrťou, vzbudilo u poškodenej, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie za zločin porušovania domovej slobody, ako aj priestupky, ktorých sa mal voči poškodenej dopustiť, strach o jej zdravie.

Odvolací súd poukazuje na to, že z výsluchu poškodenej zo dňa 10.11.2021 je zrejmé, že táto na otázku vyšetrovateľa, či v prípade, ak je obžalovaný u poškodenej doma, jej nejakým spôsobom ubližuje, sama uviedla, že jej neubližuje, ale do nej skáče, pričom jej už aj povedal nasledovné: „Boha, ci me nejob, bo keď pejdzešať roky za tebe dostanem ale ce tak jebne“. Na otázku vyšetrovateľa, kedy k tomu došlo, svedkyňa uviedla, že to bolo teraz, tak mesiac dva dozadu. Sama k tomu uviedla, že asi v záhradke na neho kričala, keďže sa správal nevhodným spôsobom a on jej na to povedal tieto slová. Na otázku vyšetrovateľa, či sa to stalo jedenkrát alebo sa takéto správanie obžalovaného opakovalo, táto uviedla, že obžalovaný sa jej vyhráža a ona sa bojí, lebo vidí, že nie je v poriadku. Keď sa jej vyhráža a ona vidí, že sú v ňom nervy, vtedy ku nej priskočí, zuby má zaťaté, oči na ňu vyvalí a jej sa rozbúcha srdce a si myslí, že už je koniec. Tak mu len rýchlo otvorí dvere a povie mu, aby odišiel, lebo inak zavolaá políciu. Taktiež poškodená vo svojej výpovedi, po tom, čo bola vyšetrovateľom vyzvaná, aby opísala konanie obžalovaného, uviedla, že obžalovaného nemôže pustiť domov, lebo po prvé strašne smrdí, po druhé ju okradne a po tretiu ju „potrepe“. Následne poškodená na otázku vyšetrovateľa, či vyhľadala pomoc psychológa, uviedla, že na to nie je zvyknutá, ono to prejde samo, sa pomodlí, ale taktiež by si poležala a oddýchla si, ale vždy je v strehu, lebo poškodený búcha. Na otázku, ako často dochádza k týmto konaniam, že obžalovaný búcha, táto uviedla, že je to sústavné, a preto je tak vyčerpaná. Keď sa vyšetrovateľ spýtal, či je to napríklad každý týždeň alebo viackrát do týždňa, poškodená uviedla, že je to tak tri, štyrikrát do týždňa. Záverom výsluchu, keď sa vyšetrovateľ spýtal, či by chcela ešte niečo v rámci trestného oznámenia uviesť, táto uviedla, že nechce, aby jej obžalovaný už búchal na dvere, že obžalovaný má aj od starostu, aj od polície zákaz sa približovať k bytovke, ale on sa napriek tomu vráti a nedá pokoj. Vo výsluchu zo dňa 20.01.2022 poškodená zotrvala na skutočnostiach uvedených v jej skoršej výpovedi, a to, že obžalovaný jej chodil búchať na dvere dva až trikrát do týždňa, pričom niekedy búchal a keď mu poškodená povedala, že zavolaá políciu, tak vtedy odišiel a inokedy si ľahol pred dvere a ležal na rohožke, vtedy len raz za čas udrel po dverách. Na otázku vyšetrovateľa, čo poškodená robila, resp. ako reagovala, keď bol jej syn za dverami, táto uviedla, že znervóznela, srdce jej silno búšilo, hádali sa o tom, že ona mu dvere neotvorí, aby odišiel lebo inak zavolaá políciu a potom už nemohla zastať a musela brať lieky. Na otázku, či má strach, uviedla, že sa bojí, avšak nie toho, že ju zabije, ale toho, že ju chytiť za ruky a vtedy nemôže nič robiť, buchne ju do kresla a ona buď vtedy zavolaá políciu alebo utečie von, keď vidí, že obžalovaný už nerozmýšľa, skryje sa a zavolaá políciu. Na otázku, či sa jej niekedy syn vyhrážal, táto zopakovala vyššie citovanú vetu, ktorá je uvedená aj v samotnom skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu. Na otázku vyšetrovateľa, či sa poškodenej jej syn ešte niekedy vyhrážal, táto uviedla, že si na to nevie spomenúť, nakoľko ide o časté konanie. Z výpovede poškodenej taktiež vyplýva, že keď je obžalovaný triezvy, tak sa správa dobre, avšak keď je opitý, nevie, čo robí.

Z uvedených výpovedí poškodenej jednoznačne vyplýva, že táto samotná, bez použitia akýchkoľvek sugestívnych otázok, vypovedala o správaní sa obžalovaného a až následne po tom, čo niektorá skutočnosť vyplynula z jej výsluchu, bola dopytovaná orgánmi činnými v trestnom konaní, prípadne súdom, na dovysvetlenie ňou uvedenej skutočnosti, resp. uvedenie periodicity, v akej k takémuto konaniu dochádzalo, prípadne na uvedenie spôsobu, akým sa správala ona, resp. obžalovaný. Odvolací súd po preskúmaní týchto výsluchov nevyhodnotil žiadnu z položených otázok za sugestívnu. Sugestívnymi

otázkami sú otázky, v ktorých je už zo strany vypočúvajúcej osoby zakomponovaná odpoveď, a teda zvädza svedka na očakávanú odpoveď. Po preskúmaní spôsobu vedenia výsluchu dospel odvolací súd k záveru, že v týchto neboli poškodenej kladené sugestívne, ani žiaden iný druh zakázaných otázok podľa § 132 ods. 2 Tr. poriadku, ale jednalo sa len o otázky smerujúce na doplnenie jej výpovede alebo na objasnenie neúplností, nejasností alebo rozporov, čo predmetné ustanovenie umožňuje. Čo sa týka námietky obhajcu obžalovaného, že vyšetrovateľ prerušil výsluch poškodenej dňa 10.11.2021 a uviedol, že vypovedá v trestnej veci týrania blízkej a zverenej osoby, odvolací súd konštatuje, že uvedeným postupom bola poškodená vyzvaná, aby vypovedala len vo vzťahu k predmetnej trestnej veci. Na uvedený postup sú orgány činné trestnom konaní oprávnené, nakoľko tieto vedú výsluch a zodpovedajú za spôsob jeho vedenia, preto je v ich záujme, aby výsluch osoby bol vedený v merite veci a aby výpovede subjektov prípravného konania neobsahovali skutočnosti, nesúvisiace s konkrétnou trestnou vecou. Uvedeným postupom nedošlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku, a teda nemožno dospieť k záverom, ktoré uvádza obhajca obžalovaného, že výpovede poškodenej H. V. boli nezákonné.

Spáchanie skutku nevyplýva len z výpovede poškodenej H. V.j, ale aj ďalšia svedkyňa, a to T. T., potvrdila problémové spolužitie obžalovaného s poškodenou, pričom z jej výsluchu vyplýva, že poškodená mala vyhodit' svojho syna z bytu, v dôsledku čoho sa z neho stal bezdomovec a často sa pohybuje po okolí a žobre peniaze, pričom neustále je pod vplyvom alkoholu. Taktiež táto svedkyňa potvrdila, že obžalovaný mal búchať svojej mame na dvere, aby ho pustila do vnútra a zároveň vypovedala aj o incidente, keď obžalovaný poškodil svojej mame vstupné dvere do bytu, ako aj o rozbití balkónových dverí.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti, bolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného, uvedené na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2022, že obžalovaný svojej mame na dvere nebúchal. Taktiež obžalovaný na tomto pojednávaní priznal, že sa s mamou hádali, ako aj to, že jej sem-tam vulgárne nadával. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na minulosť obžalovaného, ktorý bol odsúdený za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa dopustil voči svojej mame, ako aj na priestupkovú minulosť obvineného, kde jeho správanie taktiež smerovalo voči poškodenej. Odvolací súd má na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že správanie obžalovaného v čase, kedy je pod vplyvom alkoholu a kedy ho poškodená nechce pustiť do svojho bytu, vzbudzujú u nej strach o vlastný život aj zdravie, pričom k takýmto situáciám dochádza niekoľkokrát do týždňa. Uvedené vyplýva jednak zo samotných výpovedí poškodenej, ale zároveň to potvrdzujú aj závery znaleckého posudku č. 5/2021 T. H. K., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, z ktorého je zrejme, že poškodená žije v chronickom trvalom strese v dôsledku nepredvídateľného agresívneho konania obžalovaného, ktoré jej spôsobuje duševné príkorie.

Podľa § 360 ods.1 Tr. zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

K naplneniu skutkovej podstaty trestného činu vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona dochádza aj v prípade, ak páchatel' svojím konaním, spočívajúcim v adresovaní opakovaných vyhrážok poškodenej osobe, vzbudí u nej dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie. V predmetnom prípade bolo preukázané, že obžalovaný sa opakovane dožadoval prístupu do bytu matky, aj pod vplyvom alkoholických látok, kedy ho táto odmietala pustiť do svojho obydli a v dôsledku jej negatívneho postoja, obžalovaný bol voči nej hrubý a agresívny, pričom sa jej aj vyhrážal, čo vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za zločin porušovania domovej slobody, ako aj na priestupky, ktorých sa dopustil voči poškodenej (minimálne dňa 04.12.2019, dňa 03.06.2020, dňa 12.10.2020, dňa 01.12.2020, ako aj dňa 26.07.2021, keby bol za toto konanie sankcionovaný), u nej vyvolalo dôvodnú obavu o život, zdravie, ale aj dôvodnú obavu, že obžalovaný jej môže spôsobiť inú ťažkú ujmu, čo bolo potvrdené aj závermi zo znaleckého posudku T. K.. Poukazujúc na uvedené, sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že vzhľadom na spôsob počínania obžalovaného a okolností, za akých k tomu došlo, umožňuje prijať záver, že konanie obžalovaného bolo takej intenzity a charakteru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej, a zároveň bol naplnený aj znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, keďže k spáchaniu činu

došlo na chránenej osobe, teda blízkej osobe (voči príbuznému v priamom pokolení) podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona.

Čo sa týka odvolacej námietky obžalovaného, že poškodená svojím trestným oznámením iba chcela, aby mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v konaní pod sp. zn. 5T/73/2020, avšak z jej výpovedi nevyplývalo, že by mala obavu o život alebo zdravie v dôsledku vyhrážania, odvolací súd konštatuje, že z vyššie uvedených výsluchov poškodenej vyplýva, že táto viackrát zopakovala, že konanie obžalovaného v nej vzbudzuje strach. Taktiež niekoľkokrát vo svojich výpovediach zdôraznila, že sa bojí, aby sa nestalo nešťastie. Vo vzťahu k námietkam obhajoby k výpovedi poškodenej, tieto je nevyhnutné vnímať v celkovom kontexte jej výpovede, pričom predtým, ako uviedla poškodená, že nemá strach, nakoľko strach a peniaze nikdy nemala a je na to zvyknutá, uviedla aj to, že jej syn jej nadával štýlom: „Do piči, kurva, idz z tadze, lebo ce rozjebem. Jebnuc ce?“ Následne na to uviedla, že nemá strach, keďže zažila toho veľa, ale býva v bytovke a nechce, aby sa stalo dačo, čo sa bude písať v novinách. Poškodená taktiež v predmetnom výsluchu konštatovala, že pomoc si volá v prípade, ak vidí, že už je zle, že už nemá šancu. Vyslovila, že má strach z toho, že obžalovaný ju chytí, buchne o kredenc alebo o stôl, táto si rozbije hlavu a všade bude krv, vtedy uteká von a volá políciu, ktorá príde do 10 - 15 minút a ukludní obžalovaného. Taktiež v tomto výsluchu uviedla aj to, že sa musí pred obžalovaným brániť, lebo je agresívny. Na otázku sudcu, ako obžalovaný reagoval, keď ho svedkyňa udrela, táto uviedla, že ho zbila len v prípade, ak videla, že už nevládze, inak by utekala. V uvedených tvrdeniach poškodenej je možné vzhľadnúť, že konanie obžalovaného reálne v nej vzbudzuje strach a obavu o jej život, resp. zdravie a tento ju sužuje. Vo vzťahu k schopnosti poškodenej vnímať správanie obžalovaného, odvolací súd poukazuje na závery znaleckého posudku T. H. K., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, z ktorých vyplýva, že poškodená je spôsobilá správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť a jej kognitívne a mnestické schopnosti sú primerané a kontakt s realitou adekvátny. Znalkyňa taktiež uviedla, že u nej nezistila snahu javiť sa v lepšom svetle, ani snahu poškodiť alebo pomôcť páchatelovi. Odkazujúc na tieto závery, odvolací súd taktiež vyhodnotil výpoveď poškodenej ako vierohodnú a na základe toho má za preukázané, že sa skutok stal tak, ako je formulovaný v obžalobe, má znaky trestného činu podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a spáchal ho obžalovaný.

Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd postupoval správne, pokiaľ ukladal obžalovanému trest podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený, z dôvodu, že bol právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/73/2020 pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou 1 rok a 6 mesiacov s probačným dohľadom a obmedzenie zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa o zamestnanie). Vzhľadom na uvedené došlo k zvýšeniu dolnej hranice ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a súd bol oprávnený ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v rozsahu 16 mesiacov až 3 roky. Keďže obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci, nebolo možné ukladať ďalší podmienený trest odňatia slobody podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona. Poukazujúc na totožné skutočnosti, na aké poukázal súd prvého stupňa, a to spôsob spáchania skutku, ako aj jeho následok, ktorý spočíva vo vzbudení vyššieho stupňa tiesnivého pocitu zo zla u poškodenej, avšak aj na skutočnosť, že z registra priestupkov je zrejmé, že obžalovaný sa dopúšťal obdobného správania voči jeho mame, teda poškodenej, už dlhodobo, odvolací súd vyhodnotil ako potrebné uloženie obžalovanému nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov, keďže tento trest je pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby a zároveň odvolací súd má za to, že jedine nepodmieneným trestom sa zabezpečí individuálna prevencia, spočívajúca v zabránení obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň sa vytvoria podmienky na jeho výchovu k tomu, aby tento po jeho prepustení z výkonu trestu následne viedol riadny život a taktiež týmto trestom sa zabezpečí aj generálna prevencia, spočívajúca v odradení iných páchatelov od páchania obdobných trestných činov. Správne okresný súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v predchádzajúcich 10 rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa postupoval správne, ak uložil aj ochranné opatrenie podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, teda ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou, a to s odkazom na závery vyplývajúce zo znaleckého posudku T. K., v ktorých táto znalkyňa odporučila uvedený druh ochranného opatrenia, keďže u obžalovaného bola zistená plne rozvinutá závislosť od alkoholu na úrovni III. vývojovej fázy podľa Jellinekovej klasifikácie, kedy u jedinca ide o viacročný nadmerný konzum alkoholu, s neschopnosťou abstinovať dlhšiu dobu v nechránenom prostredí aj napriek negatívnym sociálnym, zdravotným a trestným následkom, s poruchami správania v stave opitosti.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil so závermi súdu prvého stupňa ohľadom výroku o nároku na náhradu škodu poškodenej H.B. V., preto s poukazom na vyššie uvedené závery odvolanie obžalovaného Y. V. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.